

Arrest

nr. 29 641 van 8 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid
2. de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 13 maart 2009 tot vaststelling van de onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de eerste verwerende partij en advocaat S. TEIJSEN, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trad op 31 januari 2009 in Antwerpen in het huwelijk met een Marokkaanse vrouw.

1.2. Op 31 januari 2009 diende verzoeker elektronisch een verblijfsaanvraag in, als familielid van een niet-EU-onderdaan.

1.3. Op 13 maart 2009 verklaarde de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de door verzoeker ingediende verblijfsaanvraag onontvankelijk. De motivering van deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) Gelet op artikel 12bis van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het verzoek om toelating tot verblijf,

Ingediend op 13 maart 2009 door:

(...)

is onontvankelijk.

Reden van de beslissing

De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2°, van de wet;

Betrokkene werd niet toegestaan of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk:

Betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort, heeft geen geldig visum. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Eerste verweerder stelt niet de auteur te zijn van de bestreden beslissing en vraagt om buiten de zaak gesteld te worden. Hij betoogt dat uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard, is genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen. Hij wijst er verder op dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en dat het model van de bijlage 15ter, dat deel uitmaakt van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, bevestigt dat indien niet is voldaan aan de in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) gestelde voorwaarden de beslissing door de burgemeester of zijn gemachtigde dient te worden genomen.

Artikel 12bis, § 1, van de Vreemdelingenwet voorziet dat een vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 van dezelfde wet voorziene gevallen bevindt in beginsel zijn verblijfsaanvraag moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland. In drie gevallen kan van deze regel afgeweken worden en kan de betrokken vreemdeling de aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats in België:

1. indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij voor het einde van deze toelating of machtiging alle in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde bewijzen overlegt,
2. indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en voor het einde van deze machtiging alle in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde bewijzen overlegt,
3. indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste visum aan te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in artikel 12bis, § 2, van dezelfde wet bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit.

Uit de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 68-69*) blijkt duidelijk dat, behoudens wanneer de vreemdeling die op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet een verblijfsrecht vraagt uitzonderlijke omstandigheden inroept, het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de betrokken

vreemdeling verantwoordelijk is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag. In de memorie van toelichting wordt immers gesteld dat *“(de) aanvraag moet worden ingediend bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de betrokkene dat verantwoordelijk is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag. Het gemeentebestuur moet zich ervan vergewissen dat de aanvrager voldoet aan de in (artikel 12bis,) § 1, tweede lid, 1° of 2° vastgelegde voorwaarden (die het mogelijk maken om het verzoek op het Belgisch grondgebied in te dienen). Het gaat niet om een doorgedreven onderzoek, wat bij het onderzoek ten gronde hoort, maar om de verificatie dat alle vereiste documenten worden overgelegd en dat ze, indien dat nodig is, aan de vereiste formele voorschriften (legalisatie) voldoen”* en wordt verder verduidelijkt dat in het geval van de indiening van de aanvraag door een vreemdeling die verklaart zich in buitengewone omstandigheden te bevinden die hem verhinderen naar zijn land terug te keren om de nodige binnenkomstdocumenten aan te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke post *“het gemeentebestuur zelf geen uitspraak (mag) doen over de ontvankelijkheid van de aanvraag en (...) de zaak onverwijld (moet) doorgeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die de door de vreemdeling ingeroepen argumentatie onderzoekt.”*

De bevoegdheidsverdeling tussen het gemeentebestuur en de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid met betrekking tot het ontvankelijkheidsonderzoek in het kader van de aanvragen die op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet zijn ingediend, wordt trouwens ook in de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (BS 4 juli 2007) duidelijk omschreven. In deze omzendbrief wordt evenzeer bevestigd dat het gemeentebestuur in beginsel het ontvankelijkheidsonderzoek dient door te voeren en dat enkel in het geval de aanvrager uitzonderlijke omstandigheden inroept het gemeentebestuur *“na woonstcontrole (...) de aanvraag, de overgelegde documenten en een bewijs van identiteit van de aanvrager onverwijld naar de Dienst Vreemdelingenzaken –bureau gezinshereniging– artikel 10 (stuurt), die een beslissing zal nemen over de ontvankelijkheid van de aanvraag.”*

Artikel 26, § 2, van de koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt voorts het volgende:

“§2. Indien de in artikel 12bis, § 3, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 1° en 2°, van dezelfde bepaling, geeft het gemeentebestuur hem kennis van de beslissing tot onontvankelijkverklaring van zijn aanvraag door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter.

Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling zich bovendien in één van de in artikel 7 van de wet bepaalde gevallen bevindt wordt hem, in voorkomend geval, door middel van het formulier A of B, overeenkomstig de modellen van bijlage 12 of 13 kennis gegeven van de beslissing waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.”

Verzoeker toont niet aan dat hij bij zijn aanvraag die hij bij de stad Antwerpen indiende om op grond van artikel 10 tot een verblijf gemachtigd te worden buitengewone omstandigheden inriep. Het kwam bijgevolg aan de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen toe om een standpunt in te nemen over de ontvankelijkheid van de ingediende aanvraag en te beslissen over de eventuele afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Uit het administratief dossier van tweede verweerder blijkt dat eerste verweerder de bestreden beslissing niet heeft genomen. Er kan derhalve ingegaan worden op het verzoek van eerste verweerder om hem buiten de zaak te stellen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van *“de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur”* en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens voert verzoeker aan dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

3.1.1. Er dient te worden gesteld dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt, onder verwijzing naar artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet en artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, vastgesteld dat het verzoek om toelating tot verblijf onontvankelijk is, omdat verzoeker niet werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk en niet in het bezit is van een geldig visum. De Raad besluit derhalve dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

3.1.2. In de mate dat verzoeker betoogt dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en dat er geen draagkrachtige motieven aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker betoogt dat hij reeds op 31 januari 2009 - en niet op 13 maart 2009, zoals aangegeven in de bestreden beslissing - een verblijfsaanvraag indiende en dat hij derhalve op het ogenblik van de verblijfsaanvraag legaal op het Belgische grondgebied verbeef.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Overeenkomstig artikel 12bis, tweede lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet kan de aanvraag worden ingediend bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats *"indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overleg"* of *"indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt."*

Uit het door tweede verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker in het bezit was van een tijdelijke Franse verblijfsvergunning geldig van 9 februari 2008 tot 8 februari 2009.

De Raad stelt vast dat verzoeker op 31 januari 2009 een elektronische verblijfsaanvraag indiende, doch naliet deze aanvraag te vervolledigen met de in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde bewijzen.

Uit de door partijen neergelegde stukken blijkt tevens dat verzoeker bij schrijven van de stad Antwerpen gedateerd op 17 februari 2009 werd verzocht om zijn verblijfsaanvraag te vervolledigen met volgende documenten: een attest van voldoende huisvesting, een buitenlands paspoort of een identiteitskaart, een geboorteakte, een huwelijksakte, een medisch getuigschrift, een uittreksel uit het strafregister uit het land van herkomst, een visum, een ziektekostenverzekering en een bijgevoegd inlichtingenformulier. Op 24 februari 2009 stuurde de stad Antwerpen een nieuwe brief aan verzoeker met de vraag om de nog ontbrekende documenten over te maken, met name: een attest van voldoende huisvesting, een geboorteakte, een medisch getuigschrift, een uittreksel uit het strafregister, een visum of geldige Franse verblijfsvergunning en een ziektekostenverzekering.

Gelet op voormelde elementen dient te worden vastgesteld dat verzoeker heeft nagelaten om voorafgaand aan de vervaldatum van zijn Franse verblijfsvergunning, zijnde 8 februari 2009, de in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde bewijzen over te maken. Verzoeker voldeed derhalve, noch op 31 januari 2009, noch op 13 maart 2009, aan de cumulatieve voorwaarden (toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk en voor de beëindiging van de toelating of machtiging alle in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde documenten overleggen) die gesteld worden door artikel 12bis, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet om op een ontvankelijke wijze een verblijfsaanvraag, op grond van artikel 10 van deze zelfde wet, vanuit België in te dienen. Aangezien verzoeker bij zijn aanvraag ook geen buitengewone omstandigheden inriep die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om op grond van artikel 2 van de Vreemdelingenwet een visum aan te vragen, diende het gemeentebestuur - op grond van artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 - verzoeker kennis te geven van een beslissing waaruit de onontvankelijkheid van zijn aanvraag blijkt.

De Raad besluit dan ook dat tweede verweerder in toepassing van artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet en artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, terecht vaststelde dat het verzoek om toelating tot verblijf onontvankelijk was, om reden dat verzoeker op het ogenblik dat hij alle in artikel 12bis, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde documenten overlegde niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. Door louter voor te houden dat hij zijn verblijfsaanvraag reeds indiende op 31 januari 2009 toont verzoeker niet aan dat de beslissing van tweede verweerder om deze aanvraag onontvankelijk te verklaren incorrect is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.1.3. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker, wat de schending van '*de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur*' en van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, zich beperkt tot het louter aanvoeren van deze door hem geschonden geachte beginselen. Er ontbreekt evenwel een uiteenzetting van de wijze waarop verzoeker betreffende beginselen door de bestreden beslissing geschonden acht, zodat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

Het eerste middel, in de mate dat het ontvankelijk is, is ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.2.1. In de eerste plaats betoogt verzoeker dat zijn familiebanden niet in aanmerking zijn genomen en dat hij een effectief gezinsleven kan inroepen gelet op de samenwoning met zijn echtgenote.

In de mate dat verzoeker verwijst naar artikel 8 van het EVRM moet worden opgemerkt dat de bestreden beslissing geen absoluut verbod inhoudt om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Verzoeker dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (RvS 4 mei 2007, nr. 170 806). Uit de verplichting die voortvloeit uit de bestreden beslissing om tijdelijk het grondgebied te verlaten teneinde zich in regel te stellen met de Belgische verblijfswetgeving kan geen schending van artikel 8 van het EVRM afgeleid worden (RvS 22 februari 1993, nr. 42 039; RvS 20 juli 1994, nr. 48 653; RvS 13 december 2005, nr. 152 639). Verzoeker maakt bovendien ook niet aannemelijk dat een gezinshereniging enkel in België mogelijk zou zijn en dat een gezinsleven in zijn land van herkomst bijzonder moeilijk is, zodat in casu hoe dan ook niet kan besloten worden tot een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 28 augustus 2008, nr. 3291 (c); RvS 28 oktober 2008, nr. 187 393).

3.2.2. Verder stelt verzoeker dat de houding van tweede verweerder een vernederende behandeling uitmaakt.

Het feit dat verzoeker stelt een correcte toepassing van de Belgische immigratiewetgeving te ervaren als een vernederende behandeling laat evenwel niet toe vast te stellen dat hij effectief onderworpen wordt aan een behandeling die als voldoende ernstig kan worden beschouwd om een schending uit te maken van artikel 3 van het EVRM.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3. Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

dhr. T. LEYSEN,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK